

Chantal en Pascal Blommaert

Op het Wallewerf kijken Pascal Blommaert en naasten strikt toe op voeding, hygiëne en ziektepreventie.

Veestapel:	200 witblauwen, 75 kalvingen
Grond:	30 ha gras, 9,5 ha mais, 12 ha tarwe, 4 ha gerst, 1,5 ha voederbieten, 5 ha luzerne

Wekelijks wordt twee à drie ton krachtvoeder gemengd

Pascal Blommaert: 'Minimum zes weken leegstand van de kalverhokken'

Nooit basisprincipes veehouderij vergeten

Ki-stier Abel van 't Wallewerf is momenteel het uithangbord van het fokbedrijf van de familie Blommaert in Damme. Ziektepreventie, hygiëne en een uitgebalanceerd rantsoen zijn er basisbegrippen. Al twee generaties lang wordt het rantsoen op het bedrijf zelf gemaakt met een eigen menginstallatie en aangekocht premix krachtvoer.

tekst **Hanne Vandenberghe**

Ik heb jullie bedrijfsreportage gelezen over die Franse witblauwfokker, die een deel van zijn genetica bij de abdij de Belle Fontaine in Bégrolles-en-Mauges heeft gehaald', begint Julien Blommaert (81) uit Damme. 'Wel, toen de monniken startten met fokkerij, kwamen tien volle vaarzen van ons bedrijf.'

De passie is van het gezicht van Julien Blommaert af te lezen en dat heeft hij meegegeven aan zijn kinderen. 'Mijn vader was een van de eersten met dikbillen in onze streek', vertaalt Pascal (57) trots. 'In 1997 ben ik samen met mijn zus Chantal in het bedrijf gestapt en hebben we samen met onze ouders een landbouwvennootschap opgericht.'

Vader Julien en moeder Angèle helpen nog steeds waar nodig. Julien observeert

de dieren en doet het landwerk. Hij kent alle genetica en volgt nog steeds de resultaten van de keuringen op. Angèle houdt zich bezig met het jongvee en de kalveren, samen met een deeltijds ingeschreven hulp, die ook het melken van enkele zwartbonte koeien voor zijn rekening neemt.

In 1997 werd er door de landbouwmaatschap een nieuwe stal gebouwd. Een lichte stal met voldoende licht en een goed overzicht. De koeien kalven er het jaar rond en worden via drie camera's geobserveerd. 'Mijn vader houdt al zijn hele leven lang de koeien in de gaten via een camera,' vertelt Pascal Blommaert. 'Sinds drie jaar heb ik wel een draadloze verbinding tussen de camera's en mijn woonplaats, hier zes kilometer vandaan.' De

camera's kunnen 360 graden draaien en via een joystick kan worden ingezoomd op het kleinste detail. 'Ze worden vooral gebruikt ter controle van kalvingen en soms gebeurt het dat ik al een koe brongstig heb gezien vooraleer ik op het bedrijf aankom. Een investering die ik voor geen geld ter wereld zou willen missen.'

Gewicht en inzetbaarheid

Het fokbedrijf 't Wallewerf staat bekend om zijn homogene veestapel met zware dieren. Ecrinzoon Tintin de Wihogne heeft er dekdiens verricht voordat hij verkaste naar het ki-station van Fabroca. Abel van 't Wallewerf (v. Tintin de Wihogne), die in de ki-catalogus van Génétique Avenir Belgimex werd opgenomen, werd zelf gefokt en is het huidige uithangbord.

Abel woog op 29 maanden ouderdom 923 kg bij een schofthoogtemaat van 144 cm (+6). 'Ik streef naar een economische fokkerij, waarbij gestalte, correct beenwerk en toch voldoende bespiering de betrachting zijn', geeft Pascal aan. Tintin en zoon Abel zijn in dat opzicht twee vergelijkbare stieren, aldus de fokker. 'Beide stieren zijn bovendien goed inzetbaar, want ze zorgen voor weinig inteeltproblemen.'

Fokkerij is niet overcorrigeren

Het gros van de dieren wordt op het bedrijf bevrucht middels ki. Voor de oudere koeien wordt wel een dekstier aangehouden. In de stikstofketel zit onder andere sperma van Obligeant, Horace, Mannequin, Immense, Whisky, Soucieux, Warrior, Hazard, Imperial en natuurlijk ook Tintin en Abel. Bij de stierkeuze kijkt Blommaert vooral naar goede, zware moederlijnen. 'Op vlak van veeverbetering moeten dieren gecorrigeerd worden met de meest correcte stier en moet er zeker niet overgecorrigeerd worden. Fokkerij werkt immers zo niet.'

Momenteel zijn er veel nakomelingen van Imperial, Heroique, Empire, Mannequin, Immense en van de eigen dekstier. 'Vooral over Empire ben ik zeer tevreden. Het is een economische stier die veel heeft bijgebracht aan het ras', aldus Blommaert.

De passie voor de fokkerij van Pascal hangt nauw samen met zijn beroep als

rundveedierenarts. Hij benadrukt dat een veehouder de basisprincipes van voeding, hygiëne en ziekte nooit mag vergeten. 'De voeding moet uitgebalanceerd zijn, reiniging en leegstand van de kalverstal zijn essentieel en ziektebestrijding en -preventie zijn onmisbaar.'

Eigen menginstallatie

Als ruwvoeder krijgen de dieren luzerne, mais en voederbieten. Luzerne teelt de veehouder al meer dan vijftien jaar. 'Het is een hoogwaardige eiwitbron, bevat veel bètacaroteen en mineralen en bezit een hoge structuurwaarde. Om goed te groeien en vlees aan te zetten moeten de dieren voldoende hoogwaardige eiwitbronnen kunnen aanspreken.'

Een paradepaardje in de voeding van het rundvee is de eigen menginstallatie. 'We kopen een premix en voegen hier geplet graan (tarwe en gerst), melasse, vitaminen en levende gisten aan toe.' De gisten voorkomen pensverzuring door een stijging van de pH-waarde in de maag en bevorderen de eetlust. 'Dit is zeker van belang wanneer je granen mengt.' Wekelijks wordt twee à drie ton krachtvoeder gemengd. Het enige afgewerkte voedermiddel dat op het bedrijf wordt aangekocht, zijn de kalvervlokken.

Bij de geboorte geeft Blommaert extra vitaminen aan de kalveren. Na een paar weken worden ze behandeld tegen coccidio-

se en wordt een strikt vaccinatieschema gevolgd tegen longaandoeningen.

De kalveren worden gescheiden volgens leeftijdsgroepen, waarbij ze niet in contact komen met de oudere dieren vóór hun zes maanden. Tot zes weken zitten ze in de individuele hokken. Tussen zes weken en zes maanden schuiven ze door naar drie aparte boxen. In de zomer zorgt Blommaert voor zes tot acht weken leegstand van de kalverhokken na reiniging. De kalveren worden dan ondergebracht in een andere stal.

Het jongvee wordt goed ontwormd en de oudere dieren krijgen een behandeling tegen leverbot aangezien het bedrijf in een vrij natte streek gelegen is. Bij het opstallen worden de dieren volledig geschoren, gevolgd door periodieke wasbeurten met het product Taktik tegen schurft.

Perfectie nastreven

'Tegenwoordig moet je als vleesveehouder alles zo perfect mogelijk uitvoeren,' vindt Pascal Blommaert. 'Anders wordt het moeilijk om te overleven.'

De tests op de erfelijke defecten hebben het Belgisch-witblauwras gered, maar hij stelt zich toch wel vragen bij de huidige rendabiliteit. 'Gelukkig is het aantal vleesveeouders de laatste jaren verminderd, zodat de prijzen al bij al nog meevallen. Al staat de opbrengst niet in relatie met de zorg en het werk van de veehouder.'

Drie camera's houden de dieren het jaarrond nauwlettend in de gaten

